

* * *

Крик і гамір, як на ярмарку в місті,
І музики не втихають троїсті.

Хороводом в танці пари снуються,
Під їдою столи довгі аж гнуться.

А від хати через сіни до хати
Поміж гості ходять батько і мати.

Мед, горілку в срібних збанках разносять,
Приливають, і говорять, і просять:

«Пийте, гості, пийте, любі, живіться!
На старих нас не зважайте, не дивіться.

Бо ми нині, люди добрі, не голодні,
Ми від щастя навіть їсти вже не годні».

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Стара пісня»](#);